

ת"פ 24914/05/20 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 24914-05-20 מדינת ישראל נ' פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

בפני
כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל
בעניין:

המאשימה

נגד

פלוני (עצור/אסיר בפיקוח)

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון, בכתב אישום מתוקן בעבירות של תקיפת קטין וגרימת חבלה ע"י אחראי עפ"י סעיף 368(ב)(א) סיפא לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), תקיפה הגורמת חבלה של ממש לבת זוג לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, ועבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין. בין הצדדים לא היה סיכום לעניין העונש, אך הוסכם כי בטרם תישמע פרשת העונש יוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מאת שרות המבחן.

2. בכתב האישום תואר כי במועד ביצוע העבירות היו הנאשם והמתלוננת נשואים כ-12 שנים ולהם 2 ילדים קטינים. תואר כי ביום 3.5.20, בסמוך לשעה 18:00, עת שהו בביתם, שאלה המתלוננת את הנאשם להיכן הוא הולך ובתגובה הכה הנאשם את המתלוננת באגרופים לראשה, בעט ברגליה ומשך בשערותיה. כתוצאה מכך נגרמו למתלוננת חבלות רבות, ובהן המטומות רבות בגב, בידיים, בכתפיים, בזרועות, בירכיים במוותניים ובישבן. בנם הקטין של הצדדים ניסה להתערב לטובת אמו באירוע, ובתגובה איים הנאשם בכך שיהרוג אותו ואת המתלוננת, הכה אותו וגרם לו חבלה בדמות המטומה באוזנו.

תסקיר שרות מבחן:

3. בעניינו של הנאשם הוגשו מספר תסקירים. אביא מתוכם בתמצית.

4. בתסקיר הראשון תואר הנאשם כבן 37, נשוי למתלוננת ואב לשניים. משפחת המוצא של הנאשם תוארה על ידו כמשפחה נורמטיבית וקשריו עמם כקשרים חיוביים. הנאשם תיאר כי עקב סיפוח כפר המוצא שלו לרש"פ עברה משפחתו לשטחי ישראל כשהיה בן 28 באופן שפגע בתחושת השייכות שלו.

5. הנאשם תיאר כי סיים 12 שנות לימוד ואז למד מלונאות. הוא עבד שנים רבות, עד למעצרו, כנהג של בעל

חברת אירועים ותיאר שביעות רצון מעבודתו. מאז פרץ משבר הקורונה ועקב מעצרו הוא נותר ללא עבודה ונתמך כלכלית בהוריו.

6. הנאשם תיאר שהוא והמתלוננת נישאו לפני כ-13 שנים וכי שוררת ביניהם אהבה עזה. עוד תיאר שהמתלוננת פוטרה מעבודתה טרם פרץ נגיף הקורונה והוא הוצא לחל"ת. עם פרוץ המגיפה בני המשפחה עברו לבית חדש והנאשם תיאר שהאירוע בגינו הואשם נבע מ"עין רעה" של שכניהם החדשים. הוא התקשה להתבונן בדפוסים מכשילים ולבחון את מעשיו בעין ביקורתית. הנאשם גם שלל נסיבות שיכול ויובילו להתנהגות אלימה מצדו. הוא שלל נזקקות טיפולית אך אישר שחוזה זלזול מצד אשתו וילדיו לאחר האירוע. הנאשם ציין שהמתלוננת הגישה תביעה לגירושין בבית הדין השרעי והוא הביע צער על כך. הנאשם תיאר את תחושותיו הקשות לאור רצונה של המתלוננת לסיים את קשר הנישואין. עוד תיאר שלא פגש את ילדיו מאז מעצרו, כחצי שנה טרם הגשת התסקיר, לאור סירובה של המתלוננת.

7. בתארו את האירוע בגינו הורשע- לא נטל הנאשם אחריות על ביצוע המעשים ואף הכחישם. בהתאם לתיאורו - הוא משך את המתלוננת בידה כדי להכניסה מהמרפסת לביתם וזאת משום שצעקה עליו בקול. הנאשם שלל שפגע במתלוננת ואת סימני האלימות על גופה הסביר בכך שנפלה מהמדרגות שבוע קודם לכן. עוד שלל שפגע בבנו ושלל נזקקות טיפולית.

8. בהתייחס למפגשים שערך שרות המבחן עם המתלוננת ועמדתה כפי שהובאה בפניהם, ראו: תסקיר מיום 14.9.2020 עמוד 1 פסקה 1-3, עמוד 2 פסקאות 1-2. תסקיר מיום 10.11.2020 עמוד 2 פסקה אחרונה, עמוד 2 פסקאות 1-2. תסקיר מיום 2.2.2021 עמוד 2 פסקה 2.

9. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גדל בסביבה תומכת ונורמטיבית אך עקב שינויים ומעברים שחוזה בחייו - בעתות משבר, כאשר הוא חווה קשיים בפרנסה ותסכולים הוא נוטה לנהוג כלפי בני משפחתו באימפולסיביות ואלימות ואינו מסוגל להכיר בפסול שבמעשיו. הנאשם בעל נטייה לריכוז עצמי ועמדותיו קורבניות ונוקשות, הוא מצר על העמדתו לדין וחושש מפני פגיעה בפרנסתו אך אינו מביע אמפתיה כלפי פגיעתה של המתלוננת.

10. בגורמי הסיכון תוארה האלימות הממושכת, חומרתה וחוסר נטילת אחריות לביצוע המעשים. בגורמי הסיכון תואר שמעצרו של הנאשם, אובדן הפרנסה ומשפחתו, ההליך הפלילי המתנהל נגדו, התנאים המגבילים בהם שהה והבושה היוו עבור הנאשם, באופן מסוים, גורם מעורר ומציב גבול אשר אפשר במידת מה הפנמת המעשים והפקת לקחים מצדו. שירות המבחן התייחס לכך שחרף חומרת המעשים, המדובר בהליך פלילי ראשון המוגש נגד הנאשם ומכאן עולה התלבטות ביחס להמלצה לעונש. עם זאת, מאחר והנאשם אינו מסוגל ליטול אחריות ממשית על המעשים, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו. בשים לב לאמור המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם עונש מוחשי ומציב גבול. עוד הומלץ להטיל ענישה מותנית על הנאשם אשר תרתיעו מלשוב ולבצע את המעשים בעתיד.

11. בדיון ביום 12.11.2020 טען הסנגור שבשל קשיי שפה, דברי הנאשם לא תורגמו כראוי בשירות המבחן. הנאשם לא הכחיש את ביצוע המעשים, כנטען, אלא הודה בביצועם. לכן ביקש כי יוגש תסקיר משלים וכי זה ייערך ע"י קצין מבחן דובר השפה הערבית. בתום הדיון נעתרתי לבקשה.

12. בתסקיר המשלים ציין שירות המבחן כי המפגש הנוסף עם הנאשם נערך בעזרת מתורגמנית חדשה כאשר עמוד 2

הנאשם נשאל מספר פעמים האם הוא מבין את תוכן השיחה. במהלך השיחה הודה הנאשם לראשונה בכך שפעל באלימות כלפי המתלוננת אך עמד על כך שהמדובר באירוע האלימות הראשון שאירע בין בני הזוג. הנאשם טען שהאירוע נסוב סביב רצון המתלוננת לנסוע לבית הוריה, בעוד הוא התנגד לנסיעה בשל התפשטות נגיף הקורונה. הנאשם שלל מסוכנות מצדו או נזקקות טיפולית. עוד שלל בעיות בזוגיות בינו לבין המתלוננת טרם האירוע וכן שלל כל גילויי אלימות כלפיה או כלפי הילדים. הנאשם שב ותיאר את הקשיים בהם הוא מצוי נוכח אובדן פרנסתו ופירוק משפחתו.

13. שירות המבחן שוחח בשנית עם המתלוננת ובעניין זה אפנה לסעיף 8 לעיל.

תמצית טיעוני הצדדים:

14. המאשימה בטיעוניה לעונש ציינה, כי יש לייחס חומרה רבה למעשי הנאשם, אשר נעשו לעיני בנם הקטין, וכי המדובר בעבירות שנעשו בנסיבות מחמירות. הוסף, כי במעשיו פגע הנאשם בזכות המתלוננת ובנם לשמירה על שלמות גופם, בריאותם, שלוות נפש וביטחונם. בהתייחס למדיניות הענישה הנהוגה נטען כי הינה החל מ- 8 ועד 18 חודשים. באשר לתסקירי המבחן צוין שהנאשם אינו נוטל אחריות למעשים, ומשכך עתרה המאשימה להטלת 15 חודשי מאסר, מאסר מותנה, פיצוי למתלוננת וחתימה על התחייבות.

15. ההגנה הביעה מחאה על כך שקצינת המבחן קיבלה את דברי המתלוננת מבלי שדרשה כל ראייה להוכחת טענותיה. הסנגור גם מחה על כך שיוחסה לנאשם התנהלות אלימה משך כל שנות הנישואין שעה שכלל לא הואשם בכך. על פיו, אין כל סבירות שהנאשם, אדם נורמטיבי ויציב המתגורר בשכונת יוקרה, ינהג באופן זה, ודאי בנסיבות בהן לא הוגשה נגדו תלונה בעבר בגין אלימות. הסנגור ציין את תמיכתם הכלכלית של משפחת הנאשם בבני הזוג. עוד ציין שילדיו של הנאשם מסרבים לראותו, ככל הנראה בעידודה של המתלוננת, וזאת חרף ניסיונות רבים לפייסם.

16. הסנגור הוסיף שהנאשם נטל אחריות למעשים והודה בהם בהזדמנות הראשונה. הוא תיאר את הפגיעה הכלכלית בנאשם לאור ההליכים שננקטו נגדו וכן את העובדה שהוא סובל ממגבלה פיזית. לטענת הסנגור מתחם הענישה הינו החל ממאסר מותנה ועד מספר חודשי עבודות שירות. הסנגור ביקש כי נוכח הנזקים שנגרמו לנאשם בגין ההליך דנן- מצבו הפיזי- היעדר עבר פלילי, והיותו נתון במעצר בית מלא משך כ-9 חודשים, ייגזר עונשו על דרך צו של"צ, פיצוי למתלוננת וקנס.

17. בסיום ציין הנאשם כי אירוע האלימות בגינו הואשם, הוא ראשון מסוגו וכי הוא מצר עליו. לדבריו, הוא איבד את משפחתו ו"הפסיד את כל שהיה לו". כעת ביקש לשוב ולעבוד כדי לפרנס את משפחתו.

דין:

18. במקרה דנן, פגעו מעשי הנאשם בערך החברתי של זכותו האינהרנטית של כל אדם לשמירה על בטחונו האישי ועל גופו, ובפרט בזכותם של בני משפחה לחוש מוגנים בביתם-מבצרם.

19. בית המשפט עמד רבות על חומרתן הרבה של עבירות אלימות במשפחה. בפסיקת בית המשפט העליון נקבע כי מעשים אלו נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכת האיסורים הפליליים, שכן הציפיה האנושית הטבעית היא

שבתוך משפחה ישרו יחסי הרמוניה וכבוד. כאשר יחס זה מופר, הוא נוגד את חוש הצדק האנושי. עוד נקבע כי במערכת יחסים אלימה במשפחה, נעשה שימוש לרעה בכוחו של החזק למול החלש. חולשה זו מקבלת משנה תוקף משום שנגישותם של נפגעי העבירה לרשויות אכיפת החוק, לרוב קטינים או בת זוג, היא עניין טעון, מורכב וקשה, ולרוב מלווה באימה רבה. עוד צוין כי לא אחת נעשה שימוש לרעה ברצון הנפגע לשמור על שלמות המשפחה וכן בתלותו הרבה של הנפגע בפוגע, מבחינה כלכלית ורגשית. בנסיבות האמורות קבע בית המשפט כי חלה חובה יתרה להגן על קורבנות האלימות, שהם על פי רוב חסרי ישע, ומכאן אף נדרשת החמרה בענישה בעבירות אלה. ראו: ע"פ 6758/07 **פלוני נ' מדינת ישראל** (11.10.07).

20. בע"פ 7844/09 **חוסין נ' מדינת ישראל** (2.6.10) נקבע:

"...הנוקט אלימות... כלפי רעייתו וילדיו יורד לשפל המדרגה המוסרי, לבד מהיותו מצוי ברף גבוה של פליליות; אין כמותם, בוודאי הילדים, חסרי ישע, והעושה שימוש בכוחו הפיסי הרב יותר ובשליטתו כלפיהם בהפעלת אלימות, חוטא להם וחוטא לחברה. בראיה ערכית, חלפו הזמנים שבהם יכול היה הגבר לראות עצמו אדון לבני הבית, ונטל חרות לעצמו להחפיצם ולהפכם לשק חבטות..."

21. בפסיקה נקבע כי נגע האלימות במשפחה פוגע בשלום הציבור ובערכים יסודיים של החברה בישראל, ועל בית- המשפט מוטלת החובה להוקיע מעשים אלו בדרך של ענישה משמעותית, אשר תעביר מסר שיפוטי חד וברור לעברייני האלימות במשפחה. ראו: רע"פ 7513/12 **בלאל מרעי נ' מדינת ישראל** (22.10.12). בעניין זה נקבע כי "לא די ברטוריקה מרתיעה המוקיעה את עבירות האלימות במשפחה, ויש לגבות את האמירות החשובות שבפסקי הדין בענישה הולמת". ע"פ 792/10 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.02.11).

22. עוד קבע בית המשפט העליון, כי העונש בגין עבירות אלימות יהיה על דרך הכלל כליאה מאחורי סורג וברית, וככל שיעצם מעשה האלימות כן תארך תקופת המאסר. ראו: ע"פ 8314/03 **רג'אח שיהד בן עווד נ' מדינת ישראל** (7.6.05).

מתחם העונש ההולם:

23. באשר למתחם הענישה, הרי שבאופן טבעי מתחם זה בעבירות אלימות במשפחה מתפרש על פני טווח רחב ביותר, המשתנה בכל מקרה ומקרה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרתה, תכיפותה ועוד.

24. להלן גז"ד רלבנטיים לקביעת המתחם בעבירות של חבלה ממשית נגד בת זוג:

א. ברע"פ 1826/11 **סולומון אהרון נ' מדינת ישראל** (08.03.11) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו נגזרו על נאשם 9 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית בגין דחיפת אשתו והפלתה, גרימת חבלה של ממש ואיום בסכין כי ייפגע בה וכו'. בית המשפט ציין לחומרה את העובדה שהנאשם כלל לא הבין את משמעות מעשיו.

ב. ברע"פ 11/15 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.01.15) אישר בית המשפט העליון את פסק דינו של בית משפט השלום בו הוטלו על נאשם בשני אירועי אלימות כנגד אשתו 7 חודשי מאסר בפועל ומאסר מותנה. צוין שחלק מהשיקולים שנשקלו לחומרה הם חוסר נטילת אחריות מצד הנאשם והיעדר אופק טיפולי.

ג. בעפ"ג 24970-08-12 **עופר הרשקוביץ נ' מדינת ישראל** (11.11.12) אושר פסק דינו של בית משפט השלום אשר הטיל על נאשם 8 חודשי מאסר בפועל בתוספת ענישה נלווית בגין כך שבאחד הימים דחף את אשתו בעודה מחזיקה בידיה את בתם בת השנתיים וחצי, גרר אותה לאמבטיה, משך בשערות ראשה, היכה אותה בראשה עם ידיו וירק עליה.

25. במקרים מתאימים נמצא שבמסגרת השיקולים הראויים ניתן להטיל על הנאשם עונש מאסר שיבוצע בעבודות שירות. ראו לדוגמה: ת"פ 2196-11-11 **מדינת ישראל נ' הרצל ספיאשווילי** (23.02.15) בו נגזרו על הנאשם 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, כאשר באותו המקרה אף נוספה עבירת תקיפה כלפי אחר, אך נוכח נסיבותיו של הנאשם הוחלט על מאסר בדרך זו. כך גם בת"פ 39535-01-13 **מדינת ישראל נ' פלוני** (28.12.14).

26. וראו גם: רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), רע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.17), עפ"ג 42670-02-13 סנדלר נגד מדינת ישראל (12.4.13), עפ"ג 47258-05-14 י.פ. נגד מדינת ישראל (13.10.13), רע"פ 1884/19 שמריז נגד מדינת ישראל (14.3.19), רע"פ 3077/16 פלוני נגד מדינת ישראל (2.5.16), ע"פ 48443-01-17 תמיר בן חי נגד מדינת ישראל (6.3.17), ת"פ 17401-05-11 מדינת ישראל נגד פלוני (30.3.14), ת"פ 17170-06-18 מדינת ישראל נגד פלוני (6.2.20).

27. באשר לעבירת האלימות כנגד הקטין, הרי שגם במקרה זה טווח הענישה רחב, ומשתנה בהתאם לנסיבות העבירה, חומרת הפגיעה ומשך הפגיעה- האם היה זה אירוע חד פעמי, או מסכת התעללות שהתפרסה על פני תקופה ממושכת.

כך בת"פ 24402-02-17 **מדינת ישראל פמ"ד נ' פלוני** (03.05.18) נסקרה בהרחבה סוגיית הענישה בגין עבירות אלימות כנגד בת זוג אשר אליה נלווית תקיפת קטינים וניכר, כי במקרים אלו הורחבה הענישה באופן משמעותי ביותר, לרבות הטלת עונשי מאסר בפועל למשך מספר שנים. עם זאת, תוארו בפסה"ד אירועי אלימות נמשכים, ולא כפי המקרה שלפני, בו הורשע הנאשם בתקיפת הקטין באירוע בודד. בת"פ 14114-09-12 **מדינת ישראל נ' פלוני** (14.09.16) הטיל בית המשפט 3 חודשי מאסר בפועל על נאשם שבעקבות ויכוח שפרץ בינו לבין אשתו זרק חפץ על בנו הפעוט ובכך גרם לו חבלה ממשית. בית המשפט הטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל משום שהנאשם התחמק במשך תקופה מהתייצבות למשפטו, ובכך הראה זלזול כלפי ההליך המשפטי.

28. במקרים מסוימים לא הוטלו עונשי מאסר על נאשמים בעבירה זו, וזאת בשל שיקולי שיקום. כך בת"פ 63752-12-15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (25.06.17), בו נגזר על נאשם צו מבחן ל-18 חודשים בתוספת מאסרים מותנים. במקרה זה עמדו כנגד הנאשם שלושה אישומים בעקבות מספר אירועים בהם תקף את אשתו ובנותיו הקטינות וגרם להן בין היתר חבלות של ממש. בית המשפט חרג לקולא ממתחם הענישה הנוהג, עקב המלצת שירות המבחן, על מנת לאפשר את שיקומו של הנאשם.

29. באשר לעבירת האיומים, העונשים המטולים בעבירה זו נעים לרוב בין מאסר מותנה וצו של"צ, כאשר המדובר באירוע איומים בודד ללא עבירות נלוות (ראו לדוגמה ת"פ 43163-02-18 **מדינת ישראל נ' פלוני** (12.12.18)), ומספר מועט של חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר כאשר נלווים לאיומים עבירות תקיפת סתם או כשהמדובר באיומים חמורים (ראו לדוגמה: עפ"ג 3328-05-15 **פלוני נגד מדינת ישראל** (6.9.15);

עפ"ג 5601-09-17 **אמנד אגרוף נ' מדינת ישראל** (09.04.18); עפ"ג (מרכז) 1079-04-14 **נגוסה יטזב נ' מדינת ישראל** (17.6.14); רע"פ 9704/06 **גרמן סלונים נ' מדינת ישראל** (28.11.06) (ועוד).

30. בסעיף 40 לחוק העונשין פורטו שיקולים שיש בהם להשפיע על קביעת מתחם העונש ההולם את אירוע העבירה הנדון. בין היתר צוינו שיקולים אלו: הנזק שהיה צפוי להיגרם מביצוע העבירה, הסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירה, יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו, יכולתו של הנאשם להימנע מהמעשה ומידת השליטה שלו על מעשהו, לרבות עקב התגרות של נפגע העבירה.

31. במקרה דנן, המדובר בתקיפה ממשית וחמורה. הנאשם היכה באגרופים את המתלוננת- בראשה, בעט ברגליה ומשך בשערה. כתוצאה מכך נגרמו לה חבלות רבות: בפניה, בגבה, בידה, בכתפה, בזרועה, בירכה בישבנה ובמותניה. בהמשך, ובעת שבנו ניסה להפריד -היכה גם אותו- בראשו, וגרם לו חבלה באוזנו. אך בכך לא די, הנאשם אף איים על בנו ואמר לו כי יהרוג אותו ואת אמו.

32. בנסיבות אלו סבורני כי מתחם העונש ההולם הינו החל ממאסר למשך שישה חודשים, ועד 15 חודשים, וזאת לצד ענישה נלווית.

העונש המתאים לנאשם:

33. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא').

34. הנאשם כבן 37 אב לשני ילדים בגילאי 12 ו-10 נעדר עבר פלילי, ומאז האירוע לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים.

35. הנאשם נטל אחריות על מעשיו בתחילתם של ההליכים, ובכך חסך מהמתלוננת ובנו את הצורך להעיד נגדו. לנתון זה משקל חשוב בגזירת העונש, אם כי בשרות המבחן חזר בו הנאשם מהודאתו זו- כפר באלימות בה נקט וטען כי משך את המתלוננת בידה על מנת שתיכנס מהמרפסת. לדבריו פעל הוא בתגובה לכך שאשתו צעקה במהלך האירוע בקולניות. את סימני החבלה על גופה הסביר במעידה במדרגות שבוע קודם לכן, עת ניקתה את הבית. בנוסף, שלל הנאשם אלימות או איומים כלפי בנו. אף בתסקיר הנוסף שהוגש לבקשת ההגנה, נטילת האחריות - לדעת גורמי המקצוע- הינה מילולית בלבד.

36. הנאשם שלל את הצורך בטיפול, ולכך משקל בהיבט הערכת הסיכון שנקבעה בעניינו (ראו: תסקיר מיום 10.11.2020 עמוד 4 פסקה 3). בהקשר זה יש לקחת בחשבון גם את עמדת המתלוננת כפי שנמסרה בשרות המבחן, וכן התרשמותם ממאפייני הקשר הזוגי שקיים היה בין בני הזוג. (ראו: תסקיר מיום 10.11.2021 עמוד 3 פסקאות 2-3). בנוסף, שרות המבחן אינו בא בהמלצה טיפולית, נוכח העמדות אותן ביטא הנאשם, הן בתסקיר הראשון והן בתסקיר המשלים, אלא בהמלצה להטלת ענישה מוחשית, מרתיעה ומציבת גבול, לצד מאסר על תנאי.

37. מנגד, לקחתי בחשבון את גורמי הסיכוי עליהם עמד שרות המבחן בתסקירו, שכן לבד מהיותו של נעדר עבר

פלילי, לנאשם נגרם נזק משמעותי עקב פתיחת ההליכים נגדו, בהם אובדן עבודתו מזה שנים, אובדן משפחתו וניתוק מהם וממקום מגוריו, אף שאלו, למרבה הצער, נגרמו כולם ממעשיו שלו. באלו, כך לדעת שרות המבחן, יש כדי להוות באופן מסוים, גורם מציב גבול להתנהגותו באופן של חידוד חומרת מעשיו, והפקת לקחים באשר למשמעות חומרת ביצועם.

38. במסגרת ע"פ 7768/15 פלוני נ' **מדינת ישראל** (20.04.16) דן בית המשפט העליון בשאלה העקרונית האם נוכח העלאת מעמדו של המעצר בפיקוח אלקטרוני לדרגת מעצר, יש להחיל עליו את הדין הנוהג ביחס לניכוי ימי מעצר. בית המשפט קבע כדלקמן:

"ההתחשבות במשך התקופה שבה הנאשם שהה בפיקוח אלקטרוני צריכה להיעשות כשיקול לקולא בבואו של בית המשפט לגזור את עונשו של נאשם. התחשבות זו תיעשה בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה, על תנאי המעצר והפיקוח האלקטרוני שבו. בין היתר, יהיה על הערכאה הדיונית לתת דעתה לאורך תקופת המעצר בפיקוח אלקטרוני; להיקף ההגבלה על חירותו של הנאשם במסגרת תנאי המעצר; ולריחוקו של מקום המעצר בפיקוח אלקטרוני מביתו, ממשפחתו וממרכז חייו של הנאשם".

39. בעניינו שהה הנאשם תחילה במעצר ממש משך כשלושה שבועות, ובהמשך משך כחודשיים ימים, במעצר בתנאי איזוק, וכן בתקופה נוספת של כ- 7 חודשים בהם היה נתון בתנאי מעצר בית מלא עם חלונות אוורור.

40. עוד יש להתחשב במסגרת שיקולים אלו בשיקולי ההרתעה, ובכללם הרתעת הרבים.

41. באיזון הכולל ראיתי להטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי המעצר. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 25.4.2021 בבית המעצר ניצן עד השעה 10:00 כשברשותו תעודת זהות.

ב. מאסר למשך 6 וזאת על תנאי לתקופה של שלוש שנים, שלא יעבור על עבירות האלימות בהן הורשע.

ג. פיצוי למתלוננת בסך ₪ 2,500 אשר ישולם עד ליום 6.6.2021.

42. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ג אדר תשפ"א, 25 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.